

POCHLEBCOW (1) ai

N pl subst pochl(e)bcow(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Przymiotnik dzierżawczy od „pochlebca” ‘oszczerca, potwarca’: Słowá pochlebcowe [Verba susurronis PolAnt, Vulg; Słowá podfíczuwacza Leop; Słowá obwadzce BudBib] fą iáko rány tháiemne/ á wżákoż przenikáią aż do wnętrzości. BibRadz Prov 26/22.

*Cf **POCHLEBSKI***

EW, (JDok)